

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

12 JULI 1991

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heren M. Desutter en M. Bartholomeeussen C.S. —

**houdende regeling van bijzondere exploitatievoorwaarden met betrekking
tot het voorkomen van stofemissies en geurhinder van overslaginrichtingen en van
voor het milieu hinderlijke opstuivende bulk- en stortgoederen verwerkende inrichtingen**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN.

Uit de voorlopige resultaten van een enquête in opdracht van het kabinet van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting naar de opinie en het ecologisch engagement van de Vlaamse Gemeenschap, blijken niet minder dan 32,7 ten honderd van de ondervraagden het belangrijkste milieuprobleem in Vlaanderen de luchtvervuiling te vinden. Waar de aan elkaar verwante problemen onder één algemene noemer worden gebracht, blijkt dit zelfs 35,7 ten honderd te zijn.

Eén van de belangrijkste vormen van luchtverontreiniging ligt ongetwijfeld in de stofhinder, waarmee men in verschillende gedeelten van het land wordt geconfronteerd.

Het verhandelen en verwerken van bulk- en stortgoederen brengt op vele plaatsen stofhinder met zich mee. De belangrijkste stofvervuilers zijn steenkool, cokes, ertsen en andere.

Met de regelmaat van een klok worden in en rond verschillende haven- en industriegebieden piekcijfers voor stof genoteerd, die ruim de Duitse en de nog strengere EG-richtlijnen overschrijden.

Veel hangt uiteraard af van de windsterkte en vochtigheid, maar meer en meer dringen zich bijkomende maatregelen op, ten einde tot een aanvaardbare en meer gezonde luchtkwaliteit te komen.

Het is immers duidelijk dat stofneerslag niet alleen dagelijks tot irritatie leidt, ingevolge vuile stoepen, wasgoed enzovoort, maar ook wijzen studies uit dat het hoge gehalte van bijvoorbeeld kolenstof irritatie van de slijmvliezen veroorzaakt. Langdurige blootstelling tast de luchtwegen aan, aanvankelijk nog op min of meer onschuldige wijze, naderhand kan dit ernstige vormen aannemen, gaande in de richting van bronchoplasma, stoflong, astma en andere.

Het blijkt hierbij dat het fijnkorrelig gedeelte van stortgoederen als steenkolen en petroleumcokes, de grote boosdoener is. Een Amerikaans onderzoek ⁽¹⁾ toonde aan dat er in het kolenstof dat bij opslag en behandeling vrijkomt, verschillende elementen in grotere concentraties worden aangetroffen dan in de steenkoolmijnen zelf. Het gaat hier om Ag, Cd, Cr, Rb, Ca, Cl, P en Br.

Op de eerste plaats dringen zich strengere exploitatievoorwaarden op. Daarnaast kan alleen ernstige en afdoende controle het naleven ervan in de praktijk bewerkstelligen. Sancties in de zin van onmiddellijke stopzetting van de activiteiten bij overschrijving van de normen met één vijfde zijn drastisch, maar wellicht ook efficiënt. Er is echter een efficiënte aanpak nodig om de stofhinder uit de wereld te bannen.

M. DESUTTER

M. BARTHOLOMEEUSSEN

⁽¹⁾ A.G. SCHARKEY Jr., T. KESSLER, R.A. FRIEDEL, *Trace elements in Coal Dust by Spark-Source Mass Spectrometry*, uit: *Trace elements in fuel — Symposium. Advances in chemistry series*, American Chemical Society, 1975, Washington D.C., p. 48-56.

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK I

Definities

Artikel 1

Voor de toepassing van de hiernavolgende voorwaarden wordt verstaan onder :

1. exploitatievoorwaarden : voorwaarden tot het in werking stellen of houden, gebruiken, installeren of in stand houden van een inrichting, daaronder begrepen het lozen van afvalwater en de luchtverontreiniging ;

2. stofemissies : stofontwikkeling die visueel waarneembaar is op een afstand van meer dan drie meter van de plaats van de handeling of opslag ;

3. inrichtingen : fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen en handelingen die op de indelingslijst van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (bijlage 1) voorkomen ;

4. voor het milieu hinderlijke stuifgevoelige buik- en stortgoederen : alle produkten die bij het lossen, laden, verzetten of opslaan, op een afstand kan meer dan drie meter van de plaats van de handeling of opslag, een visueel waarneembare stofontwikkeling veroorzaken ;

5. exploitant : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een inrichting exploiteert of voor wiens rekening een inrichting wordt geëxploiteerd.

HOOFDSTUK II

inplanting inrichtingen

Artikel 2

§ 1. De vestiging van nieuwe onder artikel 1, 3e bedoelde inrichtingen dient te geschieden in industriezones of havenzones op ten minste drie kilometer afstand van woonzones.

§ 2. Nieuwe bijkomende inrichtingen kunnen slechts toegestaan worden, wanneer de metingen uitwijzen dat de totale luchtvervuiling ten minste één vierde onder de normen ligt.

§ 3. Bestaande inrichtingen dienen alle mogelijk ke maatregelen, zoals hierna bepaald, te nemen om stofhinder tegen te gaan.

HOOFDSTUK III

Immissiegrenswaarden

Artikel 3

§ 1. De immissiegrenswaarden voor het neervallend ongevaarlijk onoplosbaar stof in een straal van vijfhonderd meter rond de inrichting wordt beperkt tot de waarden zoals opgegeven in de Duitse TA-Luft-norm (1986), met opgave van de maandgemiddelde grenswaarde.

§ 2. Buiten extreme omstandigheden als storm, mag in de woongebieden het stof buiten een straal van vijfhonderd meter rond de inrichting de normale burenlust niet overschrijden.

§ 3. De stofimmissie (gehalte aan zwevende deeltjes) dient lager te zijn dan de grenswaarden vermeld in het koninklijk besluit van 16 maart 1983 tot vaststelling van grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes.

HOOFDSTUK IV

Algemene exploitatievoorwaarden

AFDELING I

Opslag

Artikel 4

§ 1. De exploitant rangschikt de opgeslagen materialen dermate dat de overheersende winden een minimaal effect hebben op de opgeslagen goederen. De exploitant levert het bewijs met behulp van aangepaste rekenmodellen die voldoende gevalideerd zijn door middel van metingen.

§ 2. De hoogte van de bergen stortgoed mag niet meer bedragen dan vijftien meter.

§ 3. De bergen stortgoed worden zorgvuldig opgebouwd om verzakkingen en erosie te voorkomen. De helling van het talud mag niet boven het natuurlijk talud uitgaan. De stabiliteit van de opslaghopen dient te allen tijde te worden verzekerd.

§ 4. De bergen stortgoed dienen zowel bij het (be)handelen als gedurende het liggen te worden vochtig gehouden of bevochtigd, zodat een waarneembare stofhinder in de buurt niet voorkomt. De bevochtigingsgraad dient ten minste 8 ten honderd (gewichtsprocent) te bedragen, met uitzondering van de goederen die door de opgelegde bevochtigingsgraad schade zouden oplopen. In het laatste geval dient in de vergunningsaanvraag een uitzondering te worden aangevraagd, die met voldoende redenen is omkleed.

§ 5. De bergen stortgoed met een hoogte van meer dan tien meter moeten voorzien zijn van een sproeiinstallatie met vaste sproeiers of een alternatief systeem waarvan de efficiëntie wordt bewezen en gegarandeerd. De opstelling en werking van de sproeiers is zodanig dat de bevochtigende straal of nevel de buitenkant van de bergen over hun volledige hoogte, lengte en breedte kan bereiken.

§ 6. In de inrichting is steeds een mobiele sproeiinstallatie aanwezig die kan worden ingezet op de opslagplaatsen en op plaatsen waar stortgoed wordt verzet.

§ 7. In de inrichting is steeds een sproeiinstallatie aanwezig waarmee aangevoerd stortgoed in het ruim van een schip kan worden bevochtigd voor het lossen.

§ 8. De eventueel mechanisch afgezogen lucht van opslagruimtes, silo's, bunkers of trechters moet alvorens te worden uitgeworpen, in een doekfilter worden gereinigd. Het doekfilter moet zodanig zijn ontworpen en worden onderhouden dat de stofconcentratie in de uitgeworpen lucht niet meer bedraagt dan 50 mg/m³N. Het m³N is het volume bij 0° C en 101,3 kPa, betrokken op droge lucht.

§ 9. Wanneer geen aan- of afvoer plaats vindt, moeten de ruimten, loodsen, bunkers, silo's enz.. . waarin de stuifgevoelige produkten opgeslagen liggen, goed afgesloten zijn.

§ 10. De maximale hoeveelheid te stockeren goederen wordt opgelegd in de exploitatievergunning en dient te worden berekend a rato van de beschikbare oppervlakte.

§ 11. De opslag van goederen is beperkt tot de limitatieve lijst van goederen die in de exploitatievergunning worden vernoemd.

AFDELING II

Transport en verkeer

Artikel 5

§ 1. De transportbanden dienen uitgerust te zijn met een stofdichte overkapping.

§ 2. Op de overstortpunten van de transportbanden dienen sproeiinstallaties of alternatieve gelijkwaardige systemen aangebracht te zijn.

§ 3. De laadtorens worden afgeschermd tegen windaanval.

§ 4. De rijsnelheid van de motorvoertuigen die bij de open overslag worden aangewend, mag niet groter zijn dan vijftien kilometer per uur op plaatsen waar stof aanwezig is.

§ 5. De motorvoertuigen die niet bij de op- en overslagactiviteiten betrokken zijn, mogen uitsluitend gebruik maken van verharde wegen. De rijsnelheid mag niet groter zijn dan vijftientwintig kilometer per uur.

§ 6. De transporten moeten zijn afgedekt, bijvoorbeeld met een dekzeil.

§ 7. De op- en afritten van de kaaïen, en de toegangen tot de inrichtingen moeten bevoerd zijn.

AFDELING III

Laden, lossen en verzetten

Artikel 6

§ 1. Het laden, lossen en verplaatsen van de goederen bij een gemiddelde windsnelheid van meer dan twintig meter per seconde is verboden, uitgezonderd voor het lossen van zeeschepen.

§ 2. Het laden en lossen van de kolen door middel van grijpers is toegestaan indien

a) de onderzijde van de grijper lekdicht is ;

b) de storthoogte gemeten vanaf de onderzijde van de grijper tot aan het maaiveld of tot aan het reeds gestorte materiaal, niet meer bedraagt dan één meter ;

c) de onderkant van de grijper zich in geopende stand hoogstens 0,5 m boven de bovenrand van de trechter bevindt, indien een trechter aanwezig is.

§ 3. Het laden en lossen per transportband is slechts toegestaan wanneer de storthoogte vanaf de onderzijde van de transportband tot aan het maaiveld of tot aan het reeds gestorte materiaal niet meer bedraagt dan één meter.

§ 4. De constructie van trechters voor het verladen van stuifgevoelige produkten is zodanig uitgevoerd dat na het openen van de grijper boven de trechters stofverspreiding zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het uitlooppunt van de trechters moet zodanig zijn geconstrueerd dat nagenoeg geen stofverspreiding kan optreden.

§ 5. De vullingsgraad van de storttrechters (exclusief eventueel windscherm) mag niet groter zijn dan 75 %. De vullingsgraad wordt uitgedrukt ten opzichte van de waterinhoud.

§ 6. Het stortgoed dat gemorst wordt tijdens het laden, lossen of verladen, dient zo spoedig mogelijk verwijderd te worden.

§ 7. Indien in artikel 3 bedoelde maximale stofimmissie in een straal van vijfhonderd meter niet kan worden bereikt, dienen bijkomende afschermingen voorzien te worden bijvoorbeeld in de vorm van besproeien met een fixeermiddel, windschermen, nylon gordijnwanden of afzuigsystemen.

De exploitant levert het bewijs van de efficiëntie van de toegepaste systemen.

AFDELING IV

Waterafvoer

Artikel 7

Het afvoeren van regenwater, draineerwater, sproeiwater enzovoort van het opslagterrein naar de openbare riolering dient te gebeuren via een stofafscheidingsysteem voor opvang van neergeslagen stoffen.

AFDELING V

Onderhoud

Artikel 8

§ 1. De inrichting en bijbehorende uitrusting dienen steeds in goede staat van onderhoud te worden gehouden.

§ 2. Dagelijks dienen wegen en open vlakten waarop verkeer mogelijk is, te worden geveegd. Bij intensieve activiteiten dient dit meer dan één maal per dag te gebeuren.

§ 3. Er dient voldoende ventilatie te worden voorzien in de gesloten gedeelten van de inrichting.

§ 4. Bij accidentele vervuiling dienen onmiddellijk de nodige maatregelen te worden genomen om de vervuiling op te ruimen.

AFDELING VI

Aanvullende voorwaarden voor de opslag van kolen

Artikel 9

§ 1. Het bepalen van de korrelgrootte en van het vrij vochtgehalte van kolen geschiedt volgens een meetmethode voorgesteld door een in het kader van de wet van 28 december 1964 erkend laboratorium of instelling goedgekeurd door het diensthoofd van het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu. Het erkend laboratorium of instelling stelt o.a. voor welke

soort zeef dient te worden gebruikt (vorm van mazen), het toegestane gewichtspercentage ondermaatse materie, de wijze van bemonsteren en afzeven, enz. De exploitant waakt erover dat deze meetmethodes worden voorgesteld binnen een termijn van 3 maand te rekenen vanaf de datum van onderhavig besluit.

§ 2. Indien er kolen worden opgeslagen in open lucht, zal in de inrichting ten allen tijde de nodige apparatuur aanwezig zijn ten einde korrelgrootte van kolen te bepalen, overeenkomstig de goedgekeurde meetmethode.

§ 3. Op elk mondeling verzoek van de toezichthoudende ambtenaar gaat de exploitant op zijn kosten over tot de bepalingen van het vrij vochtgehalte en de korrelgrootte van de kolen. Deze metingen worden uitgevoerd door bevoegd eigen personeel of bij ontstentenis daarvan door een instelling waarvan de deskundigheid algemeen aanvaard is en binnen de kortst mogelijke termijn.

§ 4. Op elk schriftelijk verzoek van de toezichthoudende ambtenaar laat de exploitant op zijn kosten binnen de kortst mogelijke termijn het vrij vochtgehalte en de korrelgrootte van de kolen bepalen door een in het kader van de wet van 28 december 196 erkend laboratorium of instelling. De meetresultaten dienen zodra ze in het bezit zijn van de exploitant, onmiddellijk overgemaakt te worden aan het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu.

HOOFDSTUK V

Controle

Artikel 10

§ 1. De exploitant dient over de nodige meetapparatuur te beschikken om windsnelheidsmetingen en stofimmissiemetingen uit te voeren, zoals bepaald in artikel 43 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning. De apparatuur moet steeds in goede staat in de inrichting aanwezig zijn. Volgens de in de vergunning bepaalde afspraken dient de exploitant op geregelde tijdstippen op zijn kosten metingen of analyses uit te (laten) voeren en de nodige maatregelen te nemen, indien nodig. Een jaarlijkse evaluatie van de veroorzaakte vervuiling is verplicht.

§ 2. De controle van de stofimmissie gebeurt zoals bepaald in artikel 62, § 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning.

§ 3. De metingen en controles dienen niet alleen in de onmiddellijke omgeving van het industrie- of havengebied plaats te hebben, maar ook in de omringende woonzones.

HOOFDSTUK VI

Verval, schorsing, opheffing

Artikel 11

§ 1. Algemeen wordt de exploitatie geacht vervallen, geschorst of opgeheven te zijn ingeval de opgelegde vergunningsvoorwaarden niet worden nageleefd, zoals bepaald in de artikelen 47 en 48 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning.

§ 2. Er wordt evenwel in een spoedprocedure voorzien, wanneer een overschrijding met meer dan één vijfde van de normen wordt vastgesteld, waardoor de gemachtigde toezichters kunnen overgaan tot de onmiddellijke stillegging van de activiteiten, in afwachting van een definitieve uitspraak volgens de procedure bepaald in het in het eerste lid genoemde artikel.

§ 3. Drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet dienen alle noodzakelijke technische aanpassingen aan de bestaande installaties voltooid te zijn.

M. DESUTTER

M. BARTHOLOMEEUSSEN

J. TIMMERMANS

E. VANDEBOSCH

BIJLAGE

t	ton	TAL 1986 (= TA-LUFTNORM)
h	uur	
d	dag	

2. IMMISSIES

2.2. Algemene uitgangspunten voor vergunningverlening en principe-besluiten

2.2.1. Toetsing van de aanvragen tot verlenging van een vergunning voor het oprichten en in bedrijf hebben van nieuwe installaties

Een vergunning tot het oprichten en in bedrijf hebben van een vergunningplichtige installatie mag volgens § 6 nr. 1 alsmede § 5 lid 1 Nr. 1 en 2 BlmSchG alleen worden verleend, als is gewaarborgd, dat de installatie zo wordt ingericht en gebruikt, dat

a) de van de installatie afkomstige verontreinigingen geen schadelijke milieu-invloeden voor de gemeenschap en het milieu kunnen veroorzaken en

b) voorzorgsmaatregelen tegen schadelijke milieu-invloeden door luchtverontreinigingen afkomstig van deze installatie zijn genomen.

2.2.1.1. Toetsing van gezondheidsrisico's

a) De bescherming tegen gezondheidsrisico's door schadelijke stoffen waarvoor in 2.5.1. immissiewaarden zijn vastgelegd, is gewaarborgd, wanneer de kengrootheden voor de totale belasting van de immissiewaarden op geen der beoordelingsvlakken (2.6.2.3.) wordt overschreden. De bescherming tegen gezondheidsrisico's door schadelijke stoffen, waarvoor in 2.5.2. immissiewaarden zijn vastgelegd, is in ieder geval dan gewaarborgd, indien de kengrootheden voor de totale belasting van de immissiewaarden op geen der beoordelingsvlakken (2.6.2.3.) overschreden wordt ; voor de rest moet 2.2.1.3. worden toegepast.

b) indien een kengrootheid voor de voorbelasting van de in 2.5.1. genoemde schadelijke stoffen op een beoordelingsvlak een immissie waarde overschrijdt, dan mag de vergunning op grond van deze overschrijding niet worden geweigerd, indien ten aanzien van de betreffende schadelijke stof

aa) de extra belasting ≤ 1 Z op dit beoordelingsvlak 1 % van de immissiewaarde IW 1 niet overschrijdt en

bb) door middel van een voorwaarde is gewaarborgd, dat als regel op zijn laatst 6 maanden na het in bedrijf nemen van de installatie saneringsmaatregelen (stilleggen, verwijderen of wijzigen) aan de bestaande installatie van de aanvrager of derde zijn uitgevoerd die geschikt zijn om de jaargemiddelde immissies op dit beoordelingsvlak te verminderen ondanks de extra belasting ; aan deze voorwaarden kan bij installaties in een belastingsgebied volgens § 44 lid 2 BlmSchG geacht worden te zijn voldaan, als is gewaarborgd, dat door de in een milieuactie-plan vastgelegde maatregelen ondanks de extra belasting binnen 3 jaar de jaargemiddelde immissies worden verminderd.

Als het stilleggen, verwijderen of wijzigen het gevolg is van een voor het indienen van een aanvraag afgekondigde overheidsbeslissing, dan behoeft met de maatregel geen rekening te worden gehouden. Verminderingen van immissies door verbetering van de emissievoorwaarden moeten slechts dan worden meegenomen, als ten aanzien van de betreffende schadelijke stof de maatregelen tot beperking van de immissies overeenkomen met de stand van de techniek (§ 3 lid 6 BlmSchG).

Om te onderzoeken in welke mate met saneringsmaatregelen op grotere schaal extra verbeteringen van de luchtkwaliteit kunnen worden bereikt door het buiten toepassing laten van de regeling onder de dubbele letter aa, kan in belastingsgebieden waarin de schoorsteenhoogte op grond van andere voorschriften beperkt is, van het nakomen van de regeling onder de dubbele letter aa worden afgezien, als op het tijdstip dat de installatie in bedrijf wordt genomen saneringsmaatregelen zijn uitgevoerd die waarborgen, dat de jaargemiddelde immissies verminderd zijn en dat de emissies in verhouding tot de maatregel zo veel mogelijk zijn beperkt.

2.2.1.2. Toetsing van omvangrijke schade en grote hinder

a) De bescherming tegen omvangrijke schade en grote hinder door schadelijke stoffen waarvoor de immissiewaarden in 2.5.1. of 2.5.2. zijn vastgelegd, is onder voorbehoud van de regeling van hoofdstuk 2 Gewaarborgd, als de kengrootheden voor de totale belasting de immissiewaarden op geen beoordelingsvlak (2.6.2.3.) overschrijden.

Met het oog op bijzonder gevoelige dieren, planten en zaken moet bij zwaveldioxyde, fluorwaterstof en anorganische gasvormige fluorverbindingen 2.2.1.3. worden toegepast, als de extra belasting I 1 Z de in bijlage A vastgelegde waarden overschrijdt.

b) De bescherming tegen omvangrijke schade en grote hinder door schadelijke stoffen waarvoor de immissiewaarden in 2.5.1. zijn vastgelegd, is ondanks een overschrijding van deze immissiewaarden ook gewaarborgd, als omstandigheden volgens 2.2.1.1. letter b zich voordoen.

c) Als een kengrootheid voor de voorbelasting van de in 2.5.2. genoemde schadelijke stoffen op een beoordelingsvlak een immissiewaarde overschrijdt, mag de vergunning, zonder dat een onderzoek volgens 2.2.1.3. nodig is, wegens deze overschrijding niet worden geweigerd, als ten aanzien van de betreffende schadelijke stof de extra belasting I 1 Z op dit beoordelingsvlak de in bijlage vastgelegde waarden niet overschrijdt.

d) Als een kengrootheid voor de totale belasting van de in 2.5.3. genoemde schadelijke stoffen op een beoordelingsvlak een immissiewaarde overschrijdt, mag de vergunning wegens deze overschrijding niet worden geweigerd, als uit een onderzoek volgens 2.2.1.3. lid 3 letters b en c ten aanzien van de betreffende schadelijke stof blijkt, dat als gevolg van bijzondere omstandigheden van het afzonderlijke geval geen omvangrijke nadelen of grote hinder voor de gemeenschap en het milieu kunnen worden veroorzaakt.

2.2.1.3. Toetsing voor zover immissiewaarden niet zijn vastgelegd, en toetsing in speciale gevallen

Bij schadelijke stoffen waarvoor de immissiewaarden in 2.5. niet zijn vastgelegd, en in de gevallen waarin naar 2.2.1.3. wordt verwezen, is een onderzoek, of schadelijke milieu-invloeden kunnen veroorzaakt, noodzakelijk, indien hiervoor voldoende aanknopingspunten bestaan.

Het onderzoek is nodig voor

a) het vaststellen tot welke effecten de van de installatie afkomstige luchtverontreinigingen in het beoordelingsgebied leiden ; aard en omvang worden volgens het relativeringsprincipe bepaald ;

en

b) het beoordelen of deze effecten als gevaren, omvangrijke schade of grote hinder voor de gemeenschap of het milieu moeten worden beschouwd ; de beoordeling is gebaseerd op de stand van de techniek en de algemene maatschappelijke acceptatie.

Voor het beoordelen of de gevaren, schade of hinder groot zijn, geldt :

a) dat gevaren voor de menselijke gezondheid steeds groot zijn. Of gevaren voor dieren, planten en andere zaken groot zijn, moet volgens de letters b en c worden beoordeeld.

b) schade of hinder voor de gemeenschap zijn groot als deze naar aard, omvang of duur het algemeen welzijn nadelig beïnvloeden.

c) schade of hinder zijn voor de gemeenschap groot, als deze naar aard, omvang of duur ontoelaatbaar zijn.

Bij de beoordeling volgens de letters b en c moet in het bijzonder worden gelet op :

- het in bestemmingsplannen vastgelegde gebruik van de percelen,
- ruimtelijke overzichtsplannen van deelstaten of disciplines,
- het karakter van de betreffende luchtverontreiniging,
- het gebruik van de percelen met inachtneming van de eis tot wederzijdse consideratie in de verhouding tot de nabuurschap,
- vastgestelde of voorgeschreven beperkingen in het gebruik en
- in verband met het voornemen van saneringsmaatregelen aan installaties van de aanvrager of derde.

Indien volgens 2.2.1.2. letter c een onderzoek volgens 2.2.1.3. noodzakelijk is, moet ten aanzien van levens- en voedermiddelen ook rekening worden gehouden met een te grote bodembelasting in geval van lood, cadmium of thallium en hun organische verbindingen als bestanddelen van neergeslagen stof.

2.2.1.4. Voorzorgsmaatregelen

Als voorzorgsmaatregelen tegen schadelijke milieu-invloeden door luchtverontreinigingen moeten de installaties beantwoorden aan de eisen volgens 3 ; de emissies moeten volgens 2.4. worden afgevoerd. Of verder nog voorzorgsmaatregelen noodzakelijk zijn, moet in elk afzonderlijk geval worden beslist op grond van § 5 lid 1, Nr. 2 BlmSchG.

Verdere maatregelen (b.v. toepassing van emissie-arme brand- en grondstoffen, bedrijfsinkrimpingen, het aanhouden van afstanden) moeten in het bijzonder worden genomen, als het beoordelingsgebied van de installatie geheel of gedeeltelijk in een door een algemene maatregel van bestuur volgens § 49. lid 2 BlmSchG aangewezen gebied of in een gebied ligt waarin volgens constatering in ambtelijke meteorologische rapporten, in het bijzonder door de Deutschen Wetterdienst, stabiele weersomstandigheden bijzonder vaak voorkomen en een voortdurend en aanzienlijk toenemen van de immissies tijdens stabiele weersomstandigheden te vrezen is.

In gebieden waarin de immissiebelasting door zwaveldioxyde massaconcentratie 0,05 of 0,06 mg/m³ als jaargemiddelde niet overschrijdt, moet er bij de vergunning van installaties buiten belastingsgebieden voor worden gezorgd, dat deze waarde wordt aangehouden.

2.2.1.5. Kankerverwekkende stoffen

Ter bescherming tegen schadelijke milieu-invloeden door kankerverwekkende stoffen moet de emissie volgens 2.3. worden beperkt en volgens 2.4. worden afgevoerd.

2.2.2. Toetsing van de aanvragen voor de verlening van een gedeeltelijke vergunning of een principe-besluit.

Bij het besluiten over de verlening van een voorlopige beslissing of een gedeeltelijke vergunning moet 2.2.1. worden toegepast. Ten aanzien van het volgens § 8 of § 9 BlmSchG voorgeschreven voorlopige onderzoek van de gehele installatie wordt dienovereenkomstig 2.2.1. toegepast. De omvang van het onderzoek wordt bepaald door het object van de aanvraag en de eis van een voorlopig totaal oordeel.

2.2.3. Toetsing van de aanvragen voor verlening van een wijzigingsvergunning

2.2.3.1. Volgens § 15, lid 1, art. 1 BlmSchG heeft de ingrijpende wijziging van de plaats, de aard of het in bedrijf zijn van een vergunningplichtige installatie een vergunning nodig. Wijzigingen die kunnen leiden tot een aanzienlijke afwijking van de aan de laatste vergunning ten grondslag liggende emissie- en immissie-omstandigheden, zijn wezenlijk en dus vergunningplichtig. Over de aanvraag moet zo mogelijk binnen 6 maanden worden beslist.

Onderzocht moeten worden de installatiedelen en procesfasen die moeten worden gewijzigd, alsmede installatiedelen en procesfasen die door de wijziging worden beïnvloed.

Een ingrijpende wijziging heeft geen vergunning nodig, als deze dient om te voldoen aan een verordening volgens § 17 BlmSchG die afdoende bepaalt op welke wijze de plaats, de aard of het in bedrijf zijn moet worden gewijzigd.

2.2.3.2. Bij het besluit over de verlening van een wijzigingsvergunning moet 2.2.1. worden toegepast. Bij het vastleggen van de eisen die alleen als voorzorg dienen, moet worden onderzocht in hoeverre ook bij de installatiedelen en procesfasen die door de wijzigingen worden beïnvloed, de volgens 3. noodzakelijke eisen in hun volle omvang kunnen worden verlangd. Een vergunning mag dan ook niet worden geweigerd, als de kengrootheid voor de voorbelasting van de in 2.5. genoemde schadelijke stoffen op enkele beoordelingsvlakken de immissiewaarden weliswaar overschrijdt, maar de wijziging uitsluitend of sterk overwegend dient om de immissies te verminderen.

2.5. Immissiewaarden

De immissiewaarden gelden alleen in relatie met de in 2.6. vastgelegde werkwijze ter bepaling van de immissiekengrootheden. Bij het vastleggen van de immissiewaarden wordt rekening gehouden met een onzekerheidsmarge bij het bepalen van de kengrootheden. De immissiewaarden gelden ook bij het gelijktijdig optreden van een zowel chemische als fysische omzetting van de schadelijke stoffen.

2.5.1.

Immissiewaarden ter voorkoming van gezondheidsrisico's

Schadelijke stof	IW 1	IW 2	
Zwevend stof (ongeacht de in het stof aanwezige stoffen)	0,15	0,30	mg/m ³
Lood en anorganische loodverbindingen als bestanddelen van het zwevende stof — uitgedrukt in Pb —	2,0	—	μg/m ³
Cadmium en anorganische cadmiumverbindingen als bestanddelen van het zwevende stof — uitgedrukt in Cd —	0,04	—	μg/m ³
Chloor	0,10	0,30	mg/m ³
Chloorwaterstof — uitgedrukt in Cl —	0,10	0,20*	mg/m ³
Koolmonoxyde	10	30	mg/m ³
Zwavedioxyde	0,14	0,40	mg/m ³
Stikstofdioxyde	0,08	0,20	mg/m ³

2.5.2. Immissiewaarden ter voorkoming van aanzienlijke schade en hinder

Schadelijke stof	IW 1	IW 2	
Neergeslagen stof (niet gevaarlijke stof)	0,35	0,65	g/(m ² d)
Lood en anorganische loodverbindingen als bestanddelen van het neergeslagen stof — uitgedrukt in Pb —	0,25	—	mg/(m ² d)
Cadmium en anorganische cadmiumverbindingen als bestanddelen van het neergeslagen stof — uitgedrukt in Cd —	5	—	μg/(m ² d)
Thallium en anorganische thalliumverbindingen als bestanddelen van het neergeslagen stof — uitgedrukt in TI —	10		μg/(m ² d)
Fluorwaterstof en anorganische gasvormige fluorverbindingen — uitgedrukt in F —	1,0	3,0	μg/m ³

* Zo lang als chloorwaterstof niet geheel gescheiden van chloriden kan worden bepaald, geldt voor IW 2 0,30 mg/m³.

2.6. Bepaling van de immissiekengrootheden

2.6.1. Algemeen

2.6.1.1. Bepaling in verband met vergunningen

Immissiekengrootheden zijn de kengrootheden voor de voorbelasting (2.6.3.), de extrabelasting (2.6.4.) en de totale belasting (2.6.5.) die voor elk beoordelingsvlak worden bepaald in het volgens 2.6.2.2. voor de beoordeling van de invloeden bepalende gebied (beoordelingsgebied).

De voorbelasting is de aanwezige belasting door een schadelijke stof zonder de immissiebijdrage (2.6.4.2.) die door het aangevraagde plan wordt veroorzaakt

De extra belasting is de immissiebijdrage die door het aangevraagde plan wordt veroorzaakt.

De kengrootheid voor de totale belasting kan volgens 2.6.5. uit de kengrootheden voor de voorbelasting en de extra belasting worden verkregen.

De bepaling van de kengrootheden voor de voorbelasting, de extra belasting en de totale belasting is voor de betreffende geëmitteerde schadelijke stof niet noodzakelijk, indien

a) de via schoorstenen volgens 2.4. afgevoerde emissies de in de volgende tabel vastgelegde massastromen niet overschrijden en

b) de niet via schoorstenen afgevoerde emissies gering zijn (als regel minder dan een tiende van de in de volgende tabel vastgelegde massastromen bedragen),

voor zover er als gevolg van de bijzondere plaatselijke situatie of hoge voorbelastingen niet van iets anders sprake is. Bij het bepalen van de massastromen moeten de emissies van de gehele installatie worden betrokken ; bij ingrijpende wijziging moet rekening worden gehouden met de te wijzigen installatiedelen die door de wijziging worden beïnvloed, dat wil zeggen dat door deze emissies de in de volgende tabel vermelde massastromen van de installatie voor de eerste maal worden overschreden.

Aard van de geëmitteerde schadelijke stof	Massastroom (gemiddeld over de bedrijfsuren van een kalender- week volgens de ontwerp-bepalingen van het bedrijf onder de voor het schoonhouden van de lucht ongun- stigste bedrijfsomstandigheden)
Lood	0,5 kg/h
Cadmium	0,01 kg/h
Thallium	0,01 kg/h
Stof (ongeacht de in het stof aanwezige stoffen)	15 kg/h
Chloor	20 kg/h
Chloorwaterstof en anorganische gasvormige chloorverbindingen — uitgedrukt in Cl —	20 kg/h
Fluorwaterstof en anorganische gasvormige fluorverbindingen — uitgedrukt in F —	1 kg/h
Koolmonoxyde	1 0 0 0 kg/h
Zwavedioxyde	60 kg/h
Stikstofoxyden — uitgedrukt in NO —	40 kg/h

2.6.1.2. Bepaling bij het controleren

Voor zover het voor het vaststellen of er aan de voorwaarden voor later bijgekomen inrichtingen is voldaan, noodzakelijk is, kunnen binnen het beoordelingsvlak (2.6.2.3.) extra meetpunten (2.6.2.6.), een grotere meetfrequentie (2.6.2.8.) of het uitvoeren van continue metingen worden geëist.

Indien meerdere emittenten in aanmerking komen, moet het door deze emittenten veroorzaakte aandeel in de immissie worden bepaald. Hiervoor moeten gelijktijdig niet alleen de immissies worden vastgesteld, maar ook de voor de verspreiding van de emissies belangrijke meteorologische factoren worden bepaald ; daarbij dienen de sectoren van de windrichting, de plaats en dichtheid van de meetpunten en de extra punten zo te worden gekozen, dat de immissies aan de afzonderlijke emittenten kunnen worden toegerekend.

2.6.2. Kengrootheden voor de voorbelasting

Meetplan

2.6.2.1. Algemeen

De metingen moeten worden verricht volgens een met de verantwoordelijke instantie overeengekomen meetplan waarin beoordelingsgebied, beoordelingsvlakken, meetobjecten, meethoogte, meetperiode, meetpunten, meetmethode, meetfrequentie, meetduur van de afzonderlijke metingen en eventueel de redenen voor vrijstelling van metingen zijn opgegeven.

De aanvrager kan worden vrijgesteld van immissiemetingen voor de beoordelingsvlakken waarvoor door berekening of uit metingen wordt vastgesteld, dat de kengroetheid voor de voorbelasting I 1 V minder dan 60 % van de immissiewaarde (2.5.) bedraagt. Immissiemetingen of bepalingen via emissies mogen alleen worden toegepast, als deze niet langer dan vier jaar, gerekend vanaf de aanvraagindiening, teruggaan en de voor de immissieomstandigheden in het beoordelingsgebied bepalende emissieomstandigheden in deze periode niet aanzienlijk zijn veranderd.

2.6.2.2. Beoordelingsgebied

Het beoordelingsgebied is de som van de beoordelingsvlakken (2.6.2.3.) die zich geheel bevinden binnen een cirkel om het zwaartepunt van de emissie met een straal die overeenkomt met het 30-voudige van de volgens 2.4.3. bepaalde schoorsteenhoogte H' . Tot het beoordelingsgebied behoren voorts de beoordelingsvlakken waarop de extra belasting 1.1.Z door de betreffende schadelijke stof waarvoor immissiekengrootheden moeten worden bepaald, meer dan 1 % van de immissiewaarde IW bedraagt en die geheel binnen een cirkel liggen waarvan de straal overeenkomt met het 50-voudige van de schoorsteenhoogte H' .

In afwijking van alinea 1 is bij installaties met uitreehoogten van de emissies van minder dan 30 m boven het maaiveld het beoordelingsgebied een vierkant vlak met een zijde met een lengte van 2 km ; als in deze gevallen de ruimtelijke verspreiding van de emissiebronnen groter is dan 0.04 km², is de lengte van de zijde 4 km.

Bij het bepalen van de ruimtelijke verspreiding van de emissiebronnen is het gebied van de installatie de basis.

Bij het beoordelen van het neergeslagen stof moet de volgens alinea 1 verkregen straal of de volgens alinea 2 verkregen lengte van de zijde worden gehalveerd.

2.6.2.3. Beoordelingsvlak

De beoordelingsvlakken zijn vierkante deelvlakken van het beoordelingsgebied waarvan de zijden een lengte van 1 km hebben.

Als wegens het speciale geval de voor belasting bij een beoordelingsvlak van 1 km x 1 km ook niet bij benadering kan worden beoordeeld, dan moet het beoordelingsvlak worden verkleind tot 500 m x 500 m.

2.6.2.4. Meethoogte

Als regel moeten de immissies op een hoogte van 1,5 m tot 4 m boven het maaiveld en op meer dan 1,50 m zijdelingse afstand van bouwwerken worden gemeten. In bosrijke streken kan het noodzakelijk zijn hogere meetpunten, overeenkomende met de hoogte van de beplanting, vast te leggen.

2.6.2.5. Meetperiode

De meetperiode bedraagt als regel een jaar. Een kortere meetperiode kan worden toegestaan, als ook metingen in een kortere periode de in de loop van een jaar optredende emissies voldoende laten beoordelen. Een kortere periode dan zes maanden is echter niet toegestaan.

2.6.2.6. Meetpunten

De meetpunten en meetstations moeten zo worden vastgelegd, dat deze niet onmiddellijk blootstaan aan emissies van nabijliggende bronnen en een voor de beoordelingsvlakken representatieve waarde kan worden bepaald. Bij oppervlaktebronnen moeten de meetpunten buiten de bronnen worden vastgelegd.

Voor de beoordelingsvlakken moeten de meetpunten zo dicht mogelijk bij de snijpunten van een vierkant roosternet, b.v. Gausz-Krüger-net, zodanig worden vastgelegd, dat

a) bij beoordelingsvlakken met zijden met een lengte van 1 km de afstand van de meetpunten 1 km,

b) bij beoordelingsvlakken met zijden met een lengte van 500 m de afstand van de meetpunten 500 m bedraagt. Wegens bijzondere plaatselijke omstandigheden zijn afwijkingen toelaatbaar ; deze mogen 20 % van de opgegeven afstanden niet overschrijden.

Voor het meten van het neergeslagen stof, in het bijzonder voor het beoordelen van lood, cadmium en thallium, kunnen de afstanden tot de helft worden verkleind.

De voorbelasting (2.6.3.) kan bij gasvormige schadelijke stoffen ook door continue metingen in een roosternet volgens de voorschriften van het 4e BImSchVwV van 8 april 1975 (GMBI p. 358) worden bepaald bij een afstand van de meetstations van niet meer dan 4 km. Indien op grond van bestaande metingen of schattingen kan worden aangenomen, dat de voorbelasting I 1 V de emissiewaarden IW 1 met 70 % overschrijdt dan moet de afstand van de meetpunten op dit beoordelingsvlak volgens alinea 2 worden vastgelegd.

De voorbelasting voor zwevend stof, alsmede voor lood en cadmium als bestanddelen van het zwevende stof, kan ook in een roosternet met een afstand van de meetpunten van 4 km worden bepaald ; alinea 2 zin 2 geldt dienovereenkomstig. Indien op grond van bestaande metingen of schattingen kan worden aangenomen, dat de voorbelasting I 1 V de immissiewaarde IW 1 voor lood of cadmium als bestanddelen van het zwevende stof met 70 % overschrijdt dan moet de afstand van de meetpunten op dit beoordelingsvlak volgens alinea 2 worden vastgelegd.

In de gevallen van de alinea's 4 zin 1, en 5 zin 1 geldt de kengrootheid van de door vier meetstations ingesloten vlakken als kengrootheid voor alle in deze liggende beoordelingsvlakken (2.6.2.3.).

Discontinue metingen kunnen worden aangevuld door bij benadering in het midden van het betreffende beoordelingsvlak uitgevoerde continue metingen. De kengrootheid I 2 V kan in dit geval worden berekend uit de door continue metingen verkregen meetwaarden ; 2.6.3.2. moet worden toegepast De kengrootheid I 1 V wordt uit de door discontinue metingen en continue metingen verkregen meetwaarden berekend : er wordt naar 2.6.3.1. zin 2 verwezen.

2.6.2.7. Meetmethode

Immissies moeten worden gemeten volgens een methode die in de volgende richtlijnen van het VDI-handboek 'Reinhaltung der Luft' zijn beschreven :

Aard van de immissies	VDI-richtlijn	Uitgave	
Zwevend stof en monsternamen voor lood en loodverbindingen en cadmium en cadmiumverbindingen	2463 Bl.1	januari	1974
	Bl.4	december	1976
	Bl.7	augustus	1982
	Bl.8	augustus	1982
Lood en anorganische loodverbindingen als bestanddelen van het zwevende stof	2267 Bl.2	februari	1983
	Bl.3	februari	1983
Chloor	2458 Bl. 1	december	1973
Fluor en anorganische gasvormige verbindingen	2452 Bl.2	februari	1975
Koolmonoxyde	2455 Bl.1	augustus	1970
	Bl.2	oktober	1970
Zwavedioxyde	2451 Bl.1	augustus	1968
	Bl.2	augustus	1968
	Bl.3	augustus	1968
	Bl.4	augustus	1968
Stikstofdioxyde	2453 Bl.1	november	1972
	Bl.3	januari	1974
	Bl.4	januari	1974
	Bl.5	december	1979
	Bl.6	november	1980
Neergeslagen stof	2119 Bl.2	juni	1972

Andere of aanvullende meetmethoden zijn toelaatbaar, als deze door de Bundesminister des Innern na raadpleging van de bevoegde hoogste deelstaatinstantie als geschikt bekend zijn gemaakt in het Gemeinsam Ministerialblatt.

2-6.2.8. Meetfrequentie

Discontinue metingen van gasvormige schadelijke stoffen kunnen worden beperkt van maandag t/m vrijdag van 8 uur tot 16 uur, als uit een onderzoek is gebleken, dat dit in het beoordelingsgebied tot representatieve resultaten leidt.

Indien bij discontinue metingen van gasvormige schadelijke stoffen een voor de voorbelasting 1 1 V hogere kengrootheid van 80 % van de immissiewaarde voor een beoordelingsvlak kan worden verwacht, dan bedraagt het aantal meetwaarden voor dit beoordelingsvlak ten minste 26 per meetpunt ; overigens zijn 13 meetwaarden per meetpunt voldoende. De in het meetplan vastgelegde meetfrequentie van 13 metingen per meetpunt dient tot ten minste 26 te worden verhoogd, als de meetresultaten een voor de voorbelasting 1 1 V hogere kengrootheid dan 85 % van de immissiewaarde IW 1 doen verwachten.

Indien bij discontinue metingen van zwevend stof, alsmede van lood en cadmium als bestanddelen van het zwevende stof, een voor de voorbelasting 1 1 V hogere kengrootheid dan 80 % van de immissiewaarde IW 1 kan worden verwacht voor een beoordelingsvlak, dan moeten de metingen op wisselende werkdagen en ten minste 10 werkdagen in elke maand worden uitgevoerd ; overigens zijn 5 meetwaarden per meetpunt per maand voldoende.

Bij verkorting van de meetperiode volgens 2.6.2.5. moet bij discontinue metingen het vastgelegde aantal metingen gehandhaafd blijven.

Het neergeslagen stof moet bij elk meetpunt gedurende de totale meetperiode maandelijks worden gemeten.

Meetwaarden

De meetwaarde voor het neergeslagen stof moet als maandgemiddelde worden vastgesteld.

De meetwaarden voor lood, cadmium en thallium als bestanddelen van het neergeslagen stof moeten als jaargemiddelde worden vastgesteld.

De meetwaarden voor de massaconcentratie van zwevend stof en van lood en cadmium als bestanddelen van het zwevende stof moeten als daggemiddelde en de meetwaarden voor gasvormige luchtverontreinigingen als halfuurgemiddelde worden vastgesteld.

Bij discontinue metingen voor halfuurgemiddelden is de monsternametijd een halfuur ; de monsternametijd kan tot tien minuten worden verkort, als uit een onderzoek is gebleken, dat dit in het beoordelingsgebied tot gelijkwaardige resultaten leidt.

2.6.3. Kengrootheden voor de voorbelasting

– Evaluatie

2.6.3.1. Algemeen

In het beoordelingsgebied moeten de kengrootheden voor de voorbelasting uit de meetwaarden van de discontinue metingen van alle meetpunten en van de continue metingen van alle meetpunten voor elk beoordelingsvlak worden bepaald. Aan meetwaarden afkomstig van discontinue en continue metingen op een beoordelingsvlak, alsmede aan meetwaarden afkomstig van discontinue metingen met verschillende meetfrequentie moet een zodanig gewicht worden toegekend, dat deze bij de beoordeling gelijkwaardig zijn.

2.6.3.2. Grondslag van meetwaarden

De kengrootheden voor de voorbelasting moeten bij discontinue metingen worden verkregen door middeling van de kengrootheden uit ten minste drie opeenvolgende en niet verkorte meetperiodes (2.6.2.5.) die niet meer dan vier en een half jaar voor het indienen van de aanvraag liggen. Voor zover er geen kengrootheden uit drie opeenvolgende meetperiodes zijn, zijn de bestaande kengrootheden bepalend uit de meetperiode die het dichtstbij het tijdstip van de beslissing ligt, de bepalende meetperiode mag niet meer dan twee en een half jaar voor het indienen van de aanvraag zijn begonnen.

Immissiemetingen die volgens de tot dusver geldende voorschriften zijn uitgevoerd, vormen de basis voor de beslissing over de vergunningsaanvraag.

2.6.3.3. Kengrootheden voor de voorbelasting 1 l V en I 2 V

Indien een verandering van de voorbelasting als gevolg van wijzigingen van de voor de immissie-omstandigheden in het beoordelingsgebied van de installatie bepalende emissie-omstandigheden tussen meetperiode en inbedrijfname kan worden voorzien, dan moeten de kengrootheden 1 l V en I 2 V worden bepaald door overeenkomstige verminderingen en vermeerderingen, b.v. volgens 2.6.4. en 2.6.5. In alle andere gevallen zijn de kengrootheden de voor de voorbelasting I 1 V en I 2 V de volgens 2.6.3.4. gevonden kengrootheden.

In de gevallen van 2.2.1. 1., letter b en 2.2.1.2., letter c moet de getalswaarde van de kengrootheden voor de voorbelasting worden opgegeven met het aantal plaatsen waarmee de getalswaarde van de immissiewaarde is vastgelegd.

2.6.3.4. Evaluatie van de metingen

Uit de meetwaarden moeten de kengrootheden 1 l V resp. 12 V worden verkregen.

De kengrootheid I 1 V is het rekenkundige gemiddelde van alle meetwaarden.

De kengrootheid I 2 V is de 98 % waarde van de somfrequentieverdeling van alle meetwaarden die wordt verkregen, als alle meetwaarden naar de grootte van hun getalswaarde zijn gerangschikt. Indien nodig, kan tussen de naast elkaar liggende getalswaarden worden geïnterpoleerd.

De kengrootheid I 2 V voor het neergeslagen stof is in afwijking van hoofdstuk 3 de hoogste, in het meetperiode bepaalde, maandgemiddelde.

2.6.4. Kengrootheden voor de extra belasting

2.6.4.1. Algemeen

De kengrootheden voor de extra belasting 1 1 Z en 1 2 Z voor gasvormige luchtverontreinigingen, zwevend stof en neergeslagen stof moeten worden bepaald volgens de berekeningsmethode van bijlage C. Daarbij moet erop worden gelet, dat

a) in het beoordelingsgebied met invloeden van het terreinreliëf rekening moet worden gehouden ; dit gebeurt als regel, doordat ook bij toepassing van 2.4.4. voor de verspreidingsberekening de ongecorrigeerde schoorsteenhoogte volgens 2.4.3. wordt gebruikt

b) in het beoordelingsgebied met invloeden van gebouwen rekening moet worden gehouden ; invloeden van gebouwen kunnen als regel worden verwaarloosd, als de schoorsteenhoogte meer dan het 1,7-voudige van de hoogte van gebouwen of het 1,5-voudige van de hoogte van koeltorens bedraagt die minder dan de viervoudige gebouwhoogte resp. koeltorenhoogte zijn verwijderd.

c) met name rekening moet worden gehouden met zeer frequent voorkomende toestanden van zwakke wind : dit is als regel noodzakelijk, als gemiddelde windsnelheden van minder dan 2 knopen in het 10-minuten gemiddelde ter plaatse van de installatie in meer dan 30 % van de uren van het jaar kunnen worden verwacht ;

d) de berekeningsmethode géén rekening houdt met chemische of fysische omzetting van de emissies binnen het beoordelingsgebied ;

e) de berekeningsmethode gedurende elke verspreidingssituatie uitgaat van constante verspreidingsomstandigheden.

3.6.4.2. Bepaling van de kengrootheden voor de extra belasting

Voor elke vermeerdering (bijlage C nummer 7) moeten de immissiebijdragen (bijlage C nummer 4 en 5) voor alle verspreidingssituaties (bijlage C nummer 8), op een jaar betrokken, worden berekend.

De kengrootheid voor de extra belasting 1 1 Z is het rekenkundige gemiddelde van de voor alle vermeerderingspunten van een beoordelingsvlak berekende immissiebijdragen.

De kengrootheid voor de extra belasting 1 2 Z is de 98 % waarde van de somfrequentieverdeling van de voor alle vermeerderingspunten van een beoordelingsvlak berekende immissiebijdragen.

2.6.5. Kengrootheden voor de totale belasting

2.6.5.1. Algemeen

De kengrootheden voor de kale belasting moeten voor de in het beoordelingsgebied liggende beoordelingsvlakken worden verkregen uit de kengrootheden voor de voorbelasting en de extra belasting.

De getalswaarde van de kengrootheden voor de totale belasting moet worden opgegeven met het aantal plaatsen waarmee de getalswaarde van de immissiewaarde is vastgelegd.

2.6.5.2. Kengrootheid voor de totale belasting 1 1 G

De kengrootheid I 1 G is de som van de kengrootheid 1 1 V en I 1 Z.

2.6.5.3. Kengrootheid voor de totale belasting 1 2 G

De kengrootheid 1 2 G moet met behulp van het nomogram in bijlage 0 worden bepaald uit de kengrootheden 12 V en I 2 Z. Ter vergroting van de afleesnauwkeurigheid kunnen de kengrootheden 1 2 V en 1 2 Z met een factor worden vermenigvuldigd, als de zo bepaalde kengrootheid 1 2 G door dezelfde factor wordt gedeeld.

Als de kengrootheid 1 2 V voor meer dan 90 % berust op emissies die van de installatie afkomstig zijn, waarvoor onder handhaving van de voor de voorbelasting bepalende emissie-omstandigheden de kengrootheid 1 2 Z is verkregen, dan geldt voor het verkrijgen van de kengrootheid 1 2 G dienovereenkomstig 2.6.5.2.

3. BEPERKING EN VASTSTELLING VAN DE EMISSIES

3.1.5. Stof-emissies bij verwerking, bereiding, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige goederen

3.1.5.1. Algemeen

Aan installaties waarin stuivende goederen worden opgewerkt, bereid, getransporteerd, geladen en gelost of opgeslagen, dienen eisen ter vermindering van emissies te worden gesteld.

Stuivende goederen zijn vaste stoffen die wegens hun dichtheid, korrelgrootte, korrelvorm, stortgewicht, slijtvastheid, samenstelling of hun vochtgehalte bij de verwerking of opslag tot immissies kunnen leiden.

Bij het vastleggen van de eisen moet met name rekening worden gehouden met

- het gevaar van het stof
- de massastroom van de emissies
- de tijdsduur van de emissies
- de meteorologische omstandigheden en
- de omgevingsomstandigheden.

3.1.5.2. Opwerking en bereiding van stuifgevoelige goederen

Machines, apparaten of dergelijke inrichtingen voor het opwerken (bv. verkleinen, klasseren, mengen, verwarmen, afkoelen, pelletteren, briketteren) of het bereiden van stuifgevoelige goederen moeten worden ingekapseld. Voorzover een stofdichte uitvoering, met name bij de toevoer-, afvoer en overdrachtsplaatsen, niet mogelijk is, moeten stofhoudende afgewerkte gassen worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

3.1.5.3. Transport alsmede laden en lossen van stuifgevoelige goederen

Voor het transport van stuifgevoelige goederen moeten gesloten inrichtingen, zoals transportbanden, elevatoren of trogketteringstranseporteurs worden gebruikt. Voor zover inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moet het stofhoudende afgewerkte gas worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Bij het laden en lossen van stuifgevoelige goederen moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij

— vastopgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en transportinrichtingen,

— valbuisuitmondingen van laadinrichtingen,

inrichtingen voor lossen maken als bestanddelen van pneumatische, ... mechanische losinrichtingen

— stortgoten in losinrichtingen voor weg- en railvoertuigen

— elevatoren.

Voor zover opvangen van stofhoudende afgewerkte gassen niet mogelijk is, dient

— bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch aan de wisselende storthoogte te worden aangepast of

— bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal b.v. door slingerkleppen

zo laag mogelijk te worden gehouden. Bij het vullen van gesloten transportreservoirs met stuifgevoelige goederen moet de verdringingslucht worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering geleid.

Indien door het gebruik van wegen stofvormige immissies kunnen ontstaan, dan moeten de wegen op het terrein van de installatie worden uitgevoerd met een wegdek uit bitumineuze wegebouwmaterialen, uit beton of een gelijkwaardig materiaal en afhankelijk van de mate van vervuiling te worden schoongemaakt. Het moet zijn gewaarborgd, dat de vervuiling van de wegen door voertuigen na het verlaten van terrein van de installatie wordt vermeden of verholpen, b.v. door bandenwasinstallaties of regelmatig schoonhouden van de wegen. Alinea 1 is niet van toepassing bij wegen in steengroeven en op winplaatsen voor grondstoffen.

3.1.5.4. Opslag van stuifgevoelige goederen

Bij het vastleggen van eisen voor de opslag van stuifgevoelige goederen komen b.v. de volgende maatregelen in aanmerking :

- opslag in silo's,
- overkapping en alzijdige omsluiting van de stortgoedopslag met in begrip van de neveninrichtingen,
- afdekking van het oppervlak, b.v. met matten,
- bedekking met groen,
- de aanleg van met groen bedekte aarden wallen, beplantingen tegen de wind en schuttingen tegen de wind.
- het continue aanhouden van een voldoende vochtig oppervlak.

Bij het vastleggen van eisen voor het oprichten of afgraven van bergen, alsmede het in bedrijf zijn van soortgelijke inrichtingen die niet overkapt en alzijdig omsloten of afgedekt zijn, komen b.v. de volgende maatregelen in aanmerking :

- maatregelen volgens 3.1.5.3..
- storten of afgraven van de goederen achter wallen,
- voldoende bevochtigen op de opricht- en afgraafplaatsen,
- in sterke mate afzien van opricht- en afgraafwerkzaamheden bij weertoestanden die emissies in het bijzonder begunstigen (1 angdurige droogte, hoge windsnelheid),
- oriënteren van de lengteas van de berg in de voornaamste windrichting.

3.1.5.5. Transport en opslag van stuifgevoelige goederen met daarin bijzondere stoffen

Bij transport of opslag van stuifgevoelige goederen die stoffen volgens 2.3, 3.1.4. klasse 1 of II, 3.1.7. klasse 1, 3.1.7. klasse 7 of lood en zijn verbindingen bevatten, moeten de doelmatigste regels worden toegepast, zoals deze uit 3.1.5.4. blijken.

Alinea 1 vindt bij stuifgevoelige goederen gewoonlijk geen toepassing, als de gehalten aan de daarin aanwezige bijzondere stoffen in een door zeven met een maximale maaswijdte van 5 mm uit de goederen afscheidbare fraktie de betreffende onderstaande waarden in verhouding met de droge massa. niet overschrijden :

stoffen volgens 2.3. klasse 1, 3.1.4. klasse 1 of 3.1.7. klasse 1 : 50 mg/kg

stoffen volgens 2.3. klasse II, 3.1.4. klasse II of lood en zijn verbindingen. uitgedrukt in Pb : 0,50 g/kg

stoffen volgens 2.3. klasse III : 5.0 g/kg
